

Šis studijas dod ārzemniekiem iespēju padziļināties zināšanās franču valodā un literatūrā, vienlaigi, vai tie mācās bez noteikta mērķa, vai sagatavojas savas valsts eksameniem, vai vēlas iegūt franču diplomu (valsts, universitātes vai „Alliance Française” diplomu). Nansijas Universitātes ziņu birojs.

Latvijas Mākslas Akadēmija.

Taisni nesena pagātnē, dažas dienas atpakaļ, varbūt vairāk kā jebkad līdz šim, Mākslas Akadēmijas vārds ir figurējis laikrakstu slejās. Tā tas ir gājis gandrīz vai visu šo 1928/29. māc. g. I. semestrī Akadēmijas saime dziļās sērās aizvadīja uz mūža dusu vienu no saviem pirmajiem mācības spēkiem — vecāko klasu vadītāju, mākslinieku Hermani Grinbergi. Viņa darbu pieņemšanas izstūde patreiz atklāta Pilsētas Mākslas Muzejā.

16. dec. 1928. gadā Akadēmijā tika atklāta gadskārtējā audzēkņu darbu izstāde. Diplomandi: prof. R. Tillberga figurālā meistardarbnīcā — mākslinieks O. Nemme; prof. J. Kugas dekoratīvā meistardarbnīcā — mākslinieks E. Treilons, bet doc. R. Pelšes keramiskā meistardarbnīcā — mākslinieks Pormals un Dzērvītis. Izstādi apmeklējušas pāri par 5000 personas. Uz nākošā gada konkursu pielaisti: no prof. R. Tillberga figurālās meistardarbnīcās — Nullītis, J. Jegeris, Caune, Klimovs, Gorskis; no prof. R. Zariņa grafiskās meistardarbnīcās — Drekslers, F. Bange un Volveils.

15. janv. 1929. gadā Akadēmijas audzēkņu saime ievēlēja jauno Audzēkņu padomi 1928./29. mācības gadam, sekošā sastāvā: K. Krauze (priekšsēdētājs), A. Jegers (priekšsēdētāja biedrs), E. Eglītis (sekretārs), P. Cigūzis (sekretāra biedrs), J. Zvirbulis (kasiers), E. Melbārds (saimniecības pārzinis) un J. Rība (pārstāvis akadēmijas padomē un stipendiju komisijā). Saeimas budžeta komisijā Akadēmijas budžets nākošam 1929./30. g. saimniecības gadam pieņemts bez str-

pojumiem, ar ko tai ir dots gandarījums par visiem tiem nepelnītiem uzbrukumiem, kādus tā pēdējā laikā saņēma no zināmas preses daļas.

8 pastāvēšanas gados audzēkņos savrup-atturīgais gars ir ievērojami atslābis. Nogrūpēšanās pēc ieskatiem un pārliecības ir izteikušas visdažādākos veidos. Lai cik savādi tas arī neizliktos — pirmais audzēkņu organizēts izpauzums izteicās korporācijā „Dzintarzemē”. Pagaidam savā apm. 40 personu sastāvā, tā ir visorganizētākā akadēmijas audzēkņu daļa — diemžēl — savas profesionālās tendences šī organizācija nav ārpus savām mājām demonstrējusi — ne Akadēmijā, nedz citur kur. No mācības spēkiem viņā filistrējušies — rektors prof. V. Purvītis, prorektors prof. P. Fedders, prof. R. Tillbergs, prof. R. Zariņš u. c.

Otrs audzēkņu nogrupējums pazīstams zem vienības „Radigars” ne visai izdevīgā, ne visai saprotamā nosaukumā. Te ir apvienojusies daļa no spējīgākiem akadēmijas audzēkņiem — gleznotājiem, skulptoriem, grafiķiem. „Dzintarzemē” prezidē F. Bange, „Radigarā” — J. Štelmachers.

Dzird, ka arī jaunās mākslinieces — līdzīgi saviem kollegām — cenšoties apvienoties sieviešu korporācijai līdzīgā organizācijā. Varbūt, ar laiku izkristalizēsies kādas organizācijas veida arī tā akadēmijas audzēkņu grupa; kas pāris reizes laikrakstu fotografijās ir redzēta ciemojoties pie latvju mākslas darbu kolekcionāriem un kuļa pagājušā 1927./28. m. g. apciemoja mākslas skolas un māksliniekus — Igaunijā. Savā laikā par to tika atzīmēti arī Rīgas laikrakstos. Gandrīz vai vienīgi sociāli-sabiedriskā rakstura pārliecība vieno t. s. akadēmijas kreisi noskaņoto audzēkņu grupu. Visbeidzot būtu pieminama šaurā dekoratoru biedrība „Umbra”, kuļas plašie mērķi neietilpami dažos jautājumos akadēmijas kompetencēs — nostādīja šo organizāciju patstāvīgi, ārpus akadēmijas. Ar vārdu sakot, latvietim pierādīta nesaticīgā daba spilgti pierādās pie Latvijas Mākslas Akadēmijas 270 audzēkņiem, kuriem sen vairs no savas „Alma

Mater” izejot, nebūs jādodas uz „Akadēmiju Beigušo Biedrību” atestātus reģistrēt. Bet, varbūt, ka šī perspektīve — atrasties labāk šaurākā draugu pulciņā, nekā plašās, bet šauriem mērķiem aplaimotās organizācijās — priekš jaunā mākslinieka izrādās par vispiemērotāko? „Z.”

Māksla.

A. Brigaderes „Ceļa jūtis” Nacionālā teātri.

A. Brigaderes „Ceļa jūtis” nav jauna luga, bet viņas saturs tomēr ļoti labi iekļaujas mūsu dzīvē, jo Brigaderes tēliem jau piemīt tās mākslinieciskās vērtības, tie vispārcilvēcīgie psiholoģiskie vilcieni, kuļi no dzīves neizzūd un nav arī izdzēsami.

Mēs zinām, ka lai arī ko mēs neizdarītu, kā nerikotos, savu labāko sargu, savu ceļa rādītāju un vadītāju — savu sirdsapziņas balsi mēs neapklusināsim, cik nedomēni tas arī skanētu. Uz laiku mēs to varam iemidzināt, bet tas ir tikai — uz laiku. Tāpat ļaunums, ne arī ideālā cenšanās pēc taisnības — nav iznīcināmi. Šie divi spēki cinās un cīnīsies un viņu vadītājs ir un paliek — cilvēka sirds. Tādu noskaņojumu deva „Ceļa jūtis”. Amtmaņa-Briediņa režijā luga bij kļuvusi vairāk koncentrēta.

Spēlē Berta Rūmniece un Aleksis Mierlauks mums sniedza atkal savus pilnīgos un skaidri apjaušamos tēlus.

Valdemārs Švarcs — Zanders Vāls — mierīgs, sevi līdzsvarots, aprēķinātājs, kas tuvojas saviem mērķiem, nerēķinādamies ar līdzekļiem. Viscauri tēlotājs šo lomu izturēja un arī pārliecināja.

Aizraujošs, mazliet ipatnējāks savā spēlē kā citkart, bij Lejiņš jaunais Vāls.

Anta Klints un Jūlija Skaidrite, abas iepriecināja ar savas spēles pilnskanību. Lagzdīņš savā sulaiņa lomā bij patiesi spīdošs.

Publikai izrāde patika. Viena otra acis pamirdzēja asaras.

A. Velde.

Poļu kompozīciju vakars.

Latviešu poļu tuvināšanās biedrības sarīkotais poļu kompozīciju koncerts 3. martā konservatorijā bij pulcinājies poļu mūzikas cienītājus un ieinteresētus konservatoristus. Programmas saturs lika daudz ko gaidīt, bet notikušais koncerts nedeva cerēto. Varbūt vaina liekama uz komponista-pianista prof. Vladislava Burkatha pleciem: neizturēta spēle, neskaidra tehnika.

Programmas pirmo daļu, kas bija veltīta Šopēna darbiem, nevarēja tā izjust, kā to pārdzīvoja pats izpildītājs pie klavierēm. Negribējās samierināties ar Burkatha — populārās balādes (op. 47.) un polonēzes (op. 26.) izpildījumu. Gribējās, lai Šopēna skaņu gleznas būtu atdarinātas spīgtākām krāsām, lai viņas būtu dzīvākas. Arī etīde ges-dur. varēja būt markantāka, graciozāka. Pārliecinošāki skanēja nokturne (op. 55. 1.) un piedevās spēlētā prelūde.

Otrā programmas daļa bij veltīta poļu jaunākā laika skaņražu darbiem. Zīmīgi, ka programmā uzņemtie komponisti raksturo poļu mūziku, kā vēl pa daļai stāvošu romantiku paspārnē, un ja kāds arī dodas modernisma vilpojošos ādepos, tad ar lielu apdomu un saprātu, neaizraujoties no augstajām viņu galotnēm, kuļas nākošā mirkli sašķīdušas neizskaitāmās lāsēs. Tā viens no vissimpatiskākiem likās Ružitskis, kuļa „Ave Maria” un „legenda” (op. 15.) — vienkārša formā, daļa skaņojumā un tēlojošā saturā. Slavēna virtuozā Paderevska „Wanderlied III” un Šimanovska „Deux etudes” spilgti raksturoja melodijas pārsvaru poļu mūzikā kā pie vecākiem, tā arī pie moderniem komponistiem.

Paša Burkatha kompozīcijas tiecās izteikties ar modernistu — pārdzīvojuma tulkošanas papēmieniem. Visraksturīgākie bija poļu tautas dziesmu apstrādājumi. Še spilgti parādījās elements, kas raksturo poļu romantisma pamatus. Otrās programmas daļas tulkojumi izdevās skaidrāki un daiļāki. Viesim pasniedza lielu pušķi sarkan-balt-sarkanu tulpu. E. Grinvalds.

stud. arch.

Jānis Rutkis.

Līdz galam . . .

Līdz galam sapni lai sapņojam,
Kas zin, vai to dzīve vairs sniegs
Pirms rozainās alejas atstājam,
Lai valda par dvēselēm priekš!
Ja ziedošās lejās mēs staigājam,
Lai steidzamies ziedus sev plūkt;
Ja draudzība irst, lai to saraujam,
Bet nelajam viņai trūkt!

Par modi un džentlmeņiem.

(Elegancisma esējs 3*)

Cilvēki parasti neapdomā vārdus, ko ikdienā runā. Vārdi kā elegants, moderns, džentlmenis, galants jūk un griežas mūsu galvās. Kamēr cilvēki nepārdomā blakus jēdzienus un neiemācās tos atšķirt un pazīt, tikmēr intuitīvu izjātu būs tikpat daudz, kā to, kas dzīves steigā kādreiz vispār iedomāsies par šiem „niekiem”.

Elegancei maz sakara ar modi. Viņas pat ir ienaidnieces. Viņas Majestāte mode pavēl cilvēces vairākumam nēsāt ziemā zīda flor-zekes un nesalt. Viņas Majestātes pavalstnieces akli izpilda dekretu un . . . nesalst. Mode pavēl nēsāt nejdzības — mēs to izpildam. Mode mums glaimo teikdama, ka mēs visi esam tik skaisti noauguši, kā Miss Eiropa, un viss no modes radītais mums piestāv itin labi. Bet mode ir kā oportunistu partija: mainīga kā pavasara sniegs un visvairāk neuzticīga sev pašai. Mode necieš to, ko mīlēja vakar, tāpat kā sievietes. Kas trešdienā skaists, ceturtdienā ir parasts, piektdienā — banāls, sestdienā — neiespējams, svētdienā top kompromitējošs. Ne tā elegance! Kā istai aristokrātei viņas saknes sniedzas dziļi pagātnē. Un tomēr bailes durties acīs, liek elegantam sekot vakardienas modei. Eleganta apģērbs mūžīgi ir sērās tīts par vīstošo vakardienas modes skaistumu. Tāpat kā katra izlikšanās nevar būt eleganta, arī cenšanās atjaunoties ikdienas vai nu sārtnot lūpiņas vai arī pastripojot savu piederību pie akūtākā

momenta elegāncei sveša. Elegantie groza savu apģērbu, lai nedurtos acīs, modes ļaudis, lai to darītu. Daudziem apģērbs piestāv tikai dienā, kad tas nāk no drēbnieka. Elegantiem viņš piestāv tikai tad, kad nav jādomā par drēbnieku.

Elegantais grib palikt nepazīts. Modes cilvēks vēlas ap sevi radīt apbrīnošanas riņķi. Es domāju, būtu laiks beidzot prasīt maniem lasītājiem, kas tad ir mode, kas ir moderns, un kas ir modīgs? Pēdējais vārds, kā magisks zīdulis, dod mums cerību šos vārdus saprast latviski. Modīgs taču ir tas savādais, modīga rīcība ir savāda rīcība, modīgs apģērbs ir savāds apģērbs. . . Vai šeit mūsu valoda neizteic visu augšā minēto domu asāki nekā tas iespējams citās valodās. Latviskais vārds „modīgs” raksturo tās pašas īpašības, ko cenšas pierādīt franči un vāci ar abstraktām analizēm. Moderns ir tas savādais, kas atšķiras no parastā, duļas acts, ir kļedzošs. „Le dernier cri de la mode” — franči saka: mode kļiedz. Elegantais turpretim pat skaļi nesmejas, tikai smīn.

„Esiet džentlmeņi”. . . patreiz patiesi akūts moderns sauciens. Daudzi jēdzienus džentlmenis un elegants arī jauc. Džentlmeņi ir angļu kultūras ideāls. Vienmēr vienādi, bez fantāzijas, bez temperamenta, auksti aprēķinoši. Viņiem nav pašu personīgu uzskatu. Tas prasa daudz enerģijas un ir riskanti, jo citi var to atrast par aplamu. Džentlmeņiem mūžīgas bailes kautko darīt aplami. Tamdēļ viņi seko vienmēr vairākuma autoritātēm. Viņiem pat bailes būt moderniem, jo nevar zināt cik ilgi tā „turēsies”. Džentlmeņi nemil domāt. Šī darbība ir taču galīgi novecojusi. Šim nolūkam pastāv pieklājīgas rokas grāmatas un „komangi”. Džentlmeņi ir tiktāl racionāli, ka viņi zin tikai to, ko parastā dzīvē viņiem prasa. Zināšanu vienīgais mērķis, pēc viņu domām, ir viņu spēja tikt izrādītām. Un beidzot galva ir cilvēka ķermeņa aistētiskais noslēgums, un vairāk nekā. Nav no svara saturs, bet frizūra. Ja tā labākā kārtībā, jo lielāka inteligence. Džentlmeņi visvairāk ietur

mēru tur, kur vairāk darīšana netiek prasīta. Jūs satiksiet džentlmeņus vienmēr kopā, jo viena spēja viņiem attīstīta apbrīnojamā pakāpē — spēja garlaikoties. Džentlmenis nevar dzīvot ārpus sabiedrības, jo tad viņš aizrītos ar savu iekšējo tukšumu. Vislielākie džentlmeņi ir „valsts vīri”, jo tie garlaikojas tiklīdz tie dara parasto darbu!

Elegantais cilvēks nekad negarlaikojas, jo viņam diezgan ir: viņš pats. Ja džentlmeņi nāk no masas ar tās kultūru un standartizēto civilizāciju, tad elegantie rada sev paši kultūru.

Elegantais cilvēks baidās no savas ārienes un apkārtnes ietērpšanas pēc jaunākās modes tik ilgi, kamēr mode reprezentē kautkādu savādību vai „modīgumu”, kas nebūtu pietiekoši nivelēta. Elegantais atsakās no savas ārienes un apkārtnes ietērpēm un ārišķīgām parašām tiklīdz nodibinājas viņu „vecmodīgums” un savādība.

Elegantais cilvēks neatkārtos kā pagailis vai džentlmeņi dzirdētās pārliecības tās iepriekš nepārbaudot. Elegantais baidīsies atrasties pūlī, jo viņš varbūt tur zaudētu savu individuālītāti, kuļas nava visiem džentlmeņiem.

Elegance ir individuālītātes aizsargāšanas metode. Lai labāki aizsargātu individuālītāti, viņa jāapslēpj gludās nivelētās formās. Vienīgi pateicoties individualitātei iespējams atrast vislabāk sev piemērotās formas viņas apslēpšanai un aizsargāšanai. Elegance izpaužas šinīs gludās un nivelētās formās. Šinīs formās nedrīkst izpausties individualitāte, jo tad tā būtu publiska un piederētu visiem, izņemot mani.

Tādējādi elegānce pēc manas pārliecības ir labākā sinteze starp individualitāti, kuļi viņa grib aizsargāt, un kolektivismu, ar kuļa palīdzību elegānce grib sasniegt savu mērķi — individualitātes aizsargāšanu to ietērpot kolektivistiskās nivelētās formās.

Bruno Spilva.

Kellermans, Hamsuns, Uailds.

Ja šie vārdi ir vispazīstamākie no ciltāutu literatūras, tad it sevišķi pazīstami un mīļi viņi ir jaunatnei.

Kuļš gan no mums nav jūsmojis par Uailda brīnišķīgajām pasakām, dedzis dailes un mūžīgi nesasniedzamā ugunī, līdzīgi Dorianam Grejam.

Aizrāvis no Hamsuna ipatnējā stila, līdz ar viņa, ārēji neveikliem, bet garīgi stipriem varoņiem, ntdis sabiedrībā valdošo šovinismu. Dedzis, visu uzvarošās milas liesmās, lai pēc tam saldā ziedošanās priekā, līdzīgi Kellermana Ginstermanim, kaisītu savus sappus, aizejošās milas pēdās.

Tāpēc, nebūs lieki, ja uzkavēsimies pie viņiem mazliet, apskatīsim tās īpatnības, ar kuļām tie ir iekarpojuši mūsu simpatijas.

Ja piegriezījamies Kellermanam, tad runājot ar Kristiana Krausa vārdiem, viņš pieder pie tiem rakstniekiem, par kuļiem slimā Zuzanna saka, ka viņi sāk savas grāmatas ar vārdiem „Ja, cik skaisti, cik tas ir skaisti!”

Un, tiešām, gandrīz visos viņa romānos, atskaitot „Tuneli”, kuļā tas mēģina tēlot mūsu moderno laikmetu, ar viņa elka dieviem, naudu un tehniku, vibrē cauri šī eteriskā, sappu cauraustā noskaņā, kuļi varētu saukt par sentimentālu, ja viņa nebūtu tik dziļa un viņa mēs nevarētu saskatīt daļu no sevis.

Nav svešas Kellermanim arī nemiera un neapjaustu vēlēšanos pilnas dienas, bet labāk tam patk tās, par kuļām pats saka, ka tās ir klusas, kā saulainas vasaras dienas, kad gaisis tvīkst no saules kvēlošiem skūpstiem, un nezināmu aromu aprebināts cilvēks mulsumā raugās uz dzīvajām debestīm, bet tā dvēsele ir atpestīta, jo viņa nav nevienas vēlēšanās.

Te ir arī meklējama Kellermana stiprā puse un ja tomēr viņš šad un tad atgriežas arī pie augšā minētām nemiera dienām, tad tikai tāpēc, ka to prasa romāns.

Kellermanis ir vērotājs, un viņa

* Sk. „Studenta” № № 140 un 141.

techniskās augstskolās: 20000, atsevišķa tipa augstskolās: 8166.

Pēc fakultāšu studentu viriešu skaits sadalās sekoši: Medicīnas f. 12000, Teoloģijas: 3460, Filoloģijas-vēstures: 18800, Matēmatikas-dabas zinības: 8300, Juridiskā: 6500, Zobārstniecības: 2600, Ķīmijas: 2700.

Studentu skaits pēc fakultāšu sekošs: Ev. Teoloģijas: 140, kat. Teoloģijas: 780, Tautsaimnieciskā: 730, Medicīnas: 2000, Zobārstniecības: 440, Filozofijas-vēstures: 5620, Matēmatikas-dabas zinības: 1810, Ķīmijas: 300, Farmācijas: 200, Lauksaimniecības: 8.

Techniskās augstskolās studentu skaits šāds: Mašīnu inženieru: 5850, Elektrotehniskā: 3800, Ķīmijas-Technoloģijas: 2000, Būvzinženieru-architektu: 2300; J. V.

Tērbatas universitāte.

Pēc pēdējām ziņām Tērbatas universitātē decembra mēnesī š. g. bija 2786 studentu un 1222 studenšu.

Pēc fakultāšu studentu skaits sadalās sekoši:

Teoloģijas 118, Tiesību 916, Tautsaimniecības 819, Medicīnas 374, Filoloģijas - Vēstures 738, Matēmatikas-Dabas z. 471, Veterinār-Medicīnas 130, Lauksaimniecības-Mežkopības 442.

Pēc tautībām: Igaunju 3295, vāciešu 255, krievu 189, žīdu 165, latviešu 41, zviedru 18, somu 17, poļu 11, lietuviešu 4, pārējo tautību 13. J. V.

SELL Central-Biroja sēde.

17. martā Tērbatā tiek noturēta SELL Central-Biroja sēde. Kā delegāti no Latvijas piedalās: E. Rempe un V. Voits. V.

Latvijas Studentu Padomes projektētās ekskursijas.

Studentu Padomes ārlietu birojs projektē šovasar sarīkot vairākas ekskursijas. Paredzēts braukt uz Zviedriju, Igauniju, Lietuvu un Poliju.

Sakarā ar CIE nākošo gadskārtējo

kongresu Budapeštā, tiek organizēta studentu nomēne Budapeštas tuvumā. Latvijas studentiem, kas vēlētos braukt uz minēto nomēni, jāpiesakās Stud.-Pad. ārlietu birojā pie kom. Ritera. V.

Sports.

Baltijas valstu studentu meistarsacīkstes ziemas sportā notika š. g. 2. un 3. martā. Dalību ņēma Igaunijas, Lietuvas un Latvijas studenti. Somu studentus aizkavējuši ierasties satiksmes apstākļi Somu jūras līcī. Tāpēc arī kā pirmā notika sacensība 10 km. slēpošanā, kas kā valstu sacīkste starp Latviju un Igauniju bija nolikta uz pirmdienu. Triumfēja Igaunija, uzvarot Latviju ar 10:2 punktiem. Pirmais pienāca pie mērķa O. Lest 44 min. 04 sek., otrais Mottus 45 min. 03 sek., trešais latvietis Riekstiņš 45 min. 15 sek., ceturtais Dzenītis, piektais Uptis, sestais Talpak. Kā valstu sacīkstē, tā atsevišķos meistarsacīkšu numuros varēja no katras valsts ņemt dalību tikai trīs cilvēki, un tikai divi iegūt vietu. Tāpēc dalībnieku skaits ļoti mazs.

Sestdien plkst. 14 sākās sacensības daijlslidošanā skolas figurās. Se stiprāki latvieši, sevišķi zīmējuma precizitātes ziņā. Igaunim Leibock'am ļoti braša uzstāšanās. Lietuviešiem trūkst labas skolas.

Svētdienas naktī uzkrūšais sniegs traucēja sacīkšu precīzu izvešanu. Meistarsacīkstes svīnīgi atklāja izglītības ministrs doc. Ed. Ziemeļis, uzsverot sporta nozīmi kaimiņu tautu tuvināšanā, jo korektās sporta sacensībās studējošā jaunatne ātrāk par veco paaudzi saslēdzas rokās. Latvijas himna. Pēc tam igauņu un lietuvju pārstāvju apsveikumi un Igaunijas un Lietuvas himnas. Apsveikumus noslēdz Latvijas olimpiskās komitejas priek-

sēdētājs J. Dikmanis, uzsaucot kaimiņu sportistiem trīskārtēju „Sveiks“.

Plkst. 10,40 daijlslidošanas sacīkšu turpinājums, — brīvskrējiens. Galīgā klasifikācijā daijlslidošanā dāmām uzvarēja latvieti L. Dreimane ar 53,7 punktiem uzradot krietnu pārākumu skolas figurās, otrā vietā igauņiete Poopuu ar 47,2 p. sniedzot spartīgu, bet mazliet neprecīzu slidojumu, trešā latvieti Biķis ar 49,8 p. ļoti laba brīvslidošanā. No kungiem labākais Tubelis ar 136,8 punktiem, stiprs skolas figurās, kaut gan šoziem maz trenējies; otrais Leibock ar 136,7 p. sniedza bagātu variācijām brīvslidojumu, trešais Lejiņš ar 128,1 p., ceturtais Tylius ar 88,4 p., piektais Kalvaitis ar 93,3 punktiem. Vietas izšķīra pēc vietu ctpara un ne pēc punktiem.

Hokeja sacīkstēs piedalījās tikai Igaunijas un Latvijas komandas. Pēc diezgan līdzīgas spēles pirmā puslaikā (2:2), otrais nesa viesiem lielu zaudējumu. Latvija uzvarēja ar 6:2 vartiem.

Slēpošana 30 km. distancē notika ļoti nelabvēlīgos apstākļos, jo uzsnigušais slapjš sniegs ķērās pie slēpēm. Mūsu slēpotāji nebija atraduši piemērotus slēpju smērus un kaut gan slēpoja pazīstamos kalnos, kuŗos igauņu slēpotāji neprata kāpt, tomēr bija spiesti zaudēt. Uzvarēja Lest — 3 st. 29 m. 41,4 s., otrais Mottus 3 st. 38 m. 44 s., trešais Dzenītis — 3 st. 59 m. 10,2 s. Pārējie uzdeva. Sacīkstes beidzās tikai tumsā.

Pēc sacīkstēm Virsnieku klubā notika godalgu izdalīšana un vispārēja sportistu balle, kuŗā radās tuvākas draudzības saites starp igauņu, lietuvju un latvju studentiem — sportistiem. Igaunij iejutušies dziedāja savas tautas dziesmas. Daļa kaimiņu sportistu aizbrauca tikai pirmdienas vakarā. A.

Latvijas meistarsacīkstes 5+ +10+15 km. slēpošanas stafete 24. febr. š. g. L. U. Akad. Sp. biedrības komanda ieguva otro vietu ar 2 st. 13 m. 16 s. Komilitoņa A. Riekstiņa laiks 15 km. 1 st. 6 m. 49 s. Šoziem labākais Latvijā.

L. Universitātes daijlslidošanas meistarsacīkstes š. g. 23. un 24. febr. senioru klasē uzvarēja Tubelis ar 151 no iespējamiem 192 punktiem, otrais Lejiņš ar 126 p.

Senioru klasē no dāmām labāko slidojumu sniedza L. Dreimane iegūstot pirmo vietu ar 52,5 p. no 72 p., otrā L. Biķis ar 51,75 p. Junioru klasē E. Sakss sasniedza 44,8 p. no iespējamiem 69,5 p., iesācēju klasē Sipols 24,1 p. no 42 p. Pāru slidošanā L. Dreimane — Tubelis sasniedza 9,45 p. no 12 p. Vairāk dalībnieku nebija. A.

Izlabojums.

Raksta „Kristīgo studentu konference Liverpulē“, kas ievietots pag. 147. „Stud.“ numurā, autors nav vis O. Grinbergs, kā iespiests, bet stud. iur. J. Grinbergs.

Redakcijai piesūtīti

I. Latvijas izdevumi:
Muzikas Nedēļa № 1, 2, 3/4, 5/6; Latvijas Jaunatne № 7; Kristīgā Balsis № 5; Daugava № 1, 2, 3; Izgl. Ministr. Mēnešraksts № 2.

II. Ārzemju izdevumi:
Die Jenerer Studentenschaft № 7; Ergo № 2; Lundagard № 2; Dresdner Hochschulblatt № 6; L'Universitaire Catholique № 9; Zidinyš № 2; Bayerische Hochschulzeitung № 13, 14; Akademische Nachschriften № 2; Utopiaslaslest № 2; Saleziecu Zinios № 2.

Nākošais „Studenta“ nrs iznāks 21. martā š. g.

Atbildīgais redaktors: Jānis Ātrons.
Redaktors: „Studenta kolēģija.“
Izdevējs:
L. U. studentu vienotību „VIENKOPA“

Dziļi skumstot paziņojam, ka mūsu kommitone

stud. rer. nat.

Otilija Maulvurfe

mirusi 1. martā š. g.

Viņu mīļa piemiņa paturēs

sērojošā L. U. dab. zin. stud. biedr.

P. Cīruļa Veļas mazgātavā

Karlīnes ielā № 1.

Pieņem:

veļu mazgāšanu par mērenām cenām.

Solids darbs.

GRĀMATAS

glīti un izturīgi iesien

M. Apiņa grāmatu sietuve

Kr. Barona ielā № 16/18. Tālr. 32340.

Studentiem un stud. organizācijām rabats.

Foto-Atelje

Hebensberger

un ko.

ip. A. Zvirbulis

Elizabetes ielā 49.

Tālr. 27378.

Atvērta arī svētdienās.
Studējošiem cenas pazeminātas.

Doma Muzejs

atvērta svētdienās
no plkst. 11—2.

Rasetnes, orig. RICHTER un c. fabr.

Logaritm. linejali sist. „RIETZ“ u. „ELEKTRO“

Zīmēj. papīrs „SCHÖLLERHAMMER“

un visi citi zīmēšanas piederumi
AUGSTSKOLAS AUDZĒKŅIEM — RABATS.

Holländer un Friedländer

dib. 1903. g. Vaļņu ielā 31. dib. 1903. g.

Kaļķu ielā 12

Franču

parfimerija

kā arī labākie vietējie ražojumi

prov. S. Blūm & Co.

Lasait un izplatit

Studentu

Sergejs
Vachramejevs

Zalona dejas

Grupas un privatstundas

Valdemara ielā 33, dz. 1-a,
no p. 4—8 vak. Tālr. 28181

„Centrālās Savienības Konzums“

desu fabrika

ir vienīgā Latvijā, kur desu izgatavošanu ikdienas nepārtraukti uzrauga veterinārvaldes apstiprināts veterinārārsts, kādēļ priekšzīmīga tīrība un pirmklasīgs materiāls.

Mazvērtīgas gaļas lietošana desās

absoluti izslēgta.

Pasūtījumus pieņem skārņos: Blaumaņa ielā Nr. 20, tālr. 27288
un Agenskalna tirgū „33398“

Centrālā Savienība „Konzums“

gaļas eksp. nodaļa.